

05 DE HOEDENMAKER Berry Rutjes

‘Queen Máxima of the Netherlands is killing the hat game at the Royal Ascot’, kopte het Engelse tabloid Bazar in de zomer. Een hoed van de hand van hoedenmaker Berry Rutjes. Natuurlijk is ze daar trots op, lacht ze in haar salon op het Noordeinde. Een salon die zo in le Marais in Parijs had kunnen staan. Ze zit al 25 jaar in het metier, met wisselend locaties in Gouda en Den Haag. Op het Noordeinde begon ze vier jaar geleden als pop-up store. Dé plek voor een salon in een stad van internationale allure, merkt ze op. Want hoeden zijn toch ook vooral in trek bij expats én bij ministers en Tweede Kamerleden op Prinsjesdag. Rutjes hoeden pik je zo uit de parade: stijlvol en elegant. ‘De hoed van Máxima werd internationaal geroemd. Terwijl in Nederland diezelfde hoed soms zuur werd afgedaan als vogelnestje. In Nederland heerst vooral de mentaliteit: doe maar gewoon. Toch weet ook de Nederlandse klant de hoed meer te waarderen. Ik zie ook vaker mannen in mijn salon.’

Ze oogt als een Française, elegant met de Hollandse nuchterheid. Rutjes volgde de MTS opleiding mode en kleding in Den Haag en spaarde voor vier semesters summerschool in Londen aan het London College of Fashion. Daar kreeg ze de techniek in haar vingers. Door hard te werken, en de stimulans van haar moeder, is ze doorgebroken. ‘Mijn moeder stond altijd achter mijn droom. Hoe moeilijk het ook is om het als ontwerper te maken. Ik wilde geen

groothandel zijn, maar alles zelf in de hand houden: het ontwerpen én maken van de hoeden. Ik hou van ambachtelijk werk. Ik heb veel moeite gedaan om een plek te krijgen op de lijst voor immaterieel erfgoed. Eeuwenoude ambachten worden zo behouden, beheert en ontwikkelt.’

‘Ik heb geen hoedenhoofd’, is wat Rutjes geregeld hoort. ‘Een hoed past iedereen. Het onderstreept je persoonlijkheid. Het is alleen

maatwerk. De een kan een brede rand hebben, de ander niet. Ik denk mee met de klant. Een klant gaat bij mij alleen lachend de deur uit.’

Rutjes gaat geregeld een samenwerking met musea aan. Voor het Gemeentemuseum Den Haag maakte ze voor de tentoonstelling Hubert de Givenchy ‘to Audrey with love’ een hoedencollectie. Voor Paleis ‘t Loo een betaalbare hoedencollectie. ‘De hoeden van

Beatrix werden tentoongesteld, en ze vroegen mij hoeden te ontwerpen voor de museumwinkel.’

Haar ambitie: Een salon en atelier ineen met ruimte voor accessoires, gemaakt door collega-ontwerpers. ‘Sieraden, handschoenen en sjaals bijvoorbeeld. Op dit moment is mijn artist in residence ILNI bags, een prachtig nieuw Nederlands label. En, ik hoop eens te mogen werken voor een Frans couturehuis in Parijs.’

05

HAAGSE FAVORIETEN:

RESTAURANT: *Traiteur le Gone*

PUBLIC SPACE: *Gemeente*

museum Den Haag

WINKEL: *Regina decoratie*

KOFFIETENT: *Eatalia Delicatessen*

GEBOUW: *Voormalig paleisje van Wilhelmina, nu Escher Museum.*

STRAAT: *Noordeinde*

VERBORGEN PAREL: *Schuilkerk Juffrouwe Idastraat*

PERSOONLIJK:

PASSIE VOOR: *Kunst en schoonheid in de ruimste zin van het woord. Kwaliteit en detail.*

NOG LEREN: *Nooit uitgeleerd, toch. Ik ben gretig en sta open voor veel dingen.*

RAAKT MIJ: *Gedrevenheid en passie*

INSPIRATIEBRON: *Kostuumfilms, antiekmarkten, musea en interieur design. Iris Apfel is top. Op hoge leeftijd is ze nog steeds een stijlicoon.*

ULTIEME ONTSPANNING: *Wandelen in de natuur. En met mijn best friend twee keer per jaar de kledingkast ophippen. Hilarisch.*

HAAGSE SPORTHELD: *Naomi van As*

BESTE SPORTPRESTATIE: *Body-balance, dansen en wandelen met de hond. Op dit niveau werken & gezin combineren is al een top prestatie.*

KRANT: *De bijlage van het Financieel Dagblad op zaterdag.*

GUILTY PLEASURE: *Op Prinsjesdag alleen voor de tv met een tomponce op schoot de hoedenparade kijken. Mijn hoeden aan politici zijn dan al afgeleverd.*